

Nr 275.

Av herr **Ahl**, om viss ändring i lagen angående köttbesiktning och slakthus.

Jämlikt bestämmelserna i lagen den 10 oktober 1913 angående köttbesiktning och slakthus § 2 mom. 2 må köttbesiktningstväng stadgas för visst samhälle eller del därav endast under förutsättning bl. a. att på samhällets bekostnad anställts nödigt antal besiktningsmän och vidtagits de övriga åtgärder, som erfordras för att köttbesiktning inom ifrågavarande område må kunna äga rum utan större vare sig tidsutdräkt eller annan olägenhet.

Varje samhälle, som vill införa köttbesiktningstväng, måste sålunda anordna minst en köttbesiktningsbyrå och anställa för densamma erforderlig personal. Det låter sig sålunda icke göra att flera samhällen, i syfte att nedbringa kostnaderna för köttbesiktningen, anordna en sådan byrå gemensamt, även om förhållandena äro sådana, att detta skulle vara till fördel för dessa samhällen.

Till närmare belysning av ifrågavarande spörsmål kan anföras följande exempel på verkan av bestämmelserna om o villkorlig skyldighet för köttbesiktningstvängssamhälle att anordna köttbesiktningsbyrå:

Sundbybergs stad har en köttbesiktningsbyrå belägen omedelbart vid stadens gräns mot Lilla Alby municipalsamhälle i Solna socken. Detta senare samhälle kan icke få sin köttkontrollfråga rationellt ordnad enligt slakthuslagens bestämmelser, med mindre samhället anskaffar lokaler för köttbesiktningsbyrå och vid denna anställer besiktningsman och övrig personal. För att både Sundbyberg och Lilla Alby skola få köttbesiktningstväng infört, måste sålunda båda samhällena anordna var sin köttbesiktningsbyrå, oaktat Sundbybergs välbelägna byrå borde kunna vara fullt tillräcklig för att möjliggöra köttbesiktning under tillfredsställande förhållanden för bägge samhällena.

Inom Solna socken finnes för övrigt ej mindre än fyra municipalsamhällen belägna i omedelbar närhet av varandra. Med nuvarande bestämmelser kan socknens köttkontrollfråga icke ordnas med mindre än att minst fyra av varandra oberoende köttbesiktningsbyråer upprättas och förses med föreskriven personal.

Detta förhållande är uppenbarligen en bristfällighet i gällande lagstiftning, som snarast bör avhjälpas.

Av ovan anförda exempel framgår, att en lagändring är av synnerlig betydelse för Stockholms förstäder, men förhållandet torde vara enahanda för jämväl andra folkrika samhällen inom Stockholms och andra län. Då under senare år livsmedelshandeln, även och kanske särskilt i fråga om färskt kött och fläsk,

i stor utsträckning fått ambulatorisk karaktär, torde behovet av obligatorisk köttbesiktning i enlighet med lagen angående köttbesiktning och slakthus kunna sägas gälla hela landskommuner.

En lagändring i syfte att undanröja här påtalade olägenheter synes därför vara synnerligen välmotiverad både ur hygieniska och ekonomiska synpunkter; en uppfattning som jämväl Kungl. Medicinalstyrelsen givit uttryck för i en den 14 december 1924 i detta ärende till Konungen ställd skrivelse.

Under återopande av det anförda får jag hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att § 2 mom. 2 i lagen den 10 oktober 1913 (nr 239) angående köttbesiktning och slakthus, sådant detta lagrum numera lyder, måtte erhålla följande lydelse:

Köttbesiktningstväng må — — — — —
i sammanhang med densamma.

Äro flera samhällen, varest köttbesiktningstväng är avsett att införas, så belägna i förhållande till varandra, att den för samhällena erforderliga köttbesiktningen prövas kunna utan olägenhet äga rum allenast inom ett av samhällena, må köttbesiktningstväng kunna stadgas jämväl för de övriga samhällena utan hinder av att åtgärder icke vidtagits för anordnande av köttbesiktning därstädes.

Enahanda förfarande — — — — —
— — — — — vidare gällande.

Stockholm den 20 januari 1933.

Einar Ahl.